

183006

MINA NIO SKOLÅR

I förskolan var allt frid och fröjd, vi lekte, gjorde många utflykter osv. Jag älskade förskolan, men jag fick inte gå där för evigt, den 'riktiga' skolan väntade..... När jag började ettan blev jag totalt besviken. Nu fick jag inte leka mer. Nu krävde man någonting av mig. Fast det blev ju såklart bättre ju mer jag lärde mig och till slut uppskattade jag faktiskt skolan. Andra och tredje klass förflöt bra. Jag hoppade rep med kompisarna, jag sprang efter de pojkar jag var "kär" i, och lärde mig såklart läsa och skriva.

Den kom MELLANSTADIET!!!
 Wow alltså! Vulkan upplevelse!
 Vi bytte klassrum till "stora byggnaden", vi bytte lärare och fick en massa nya ämnen. Några från parallellklassen fick börja i vår klass. Ja, steget mellan trean och fyran var väldigt stort, iallafall kändes det så.

Sen var det ju en grej till som blev väldigt viktig, helt plötsligt: KILLAR! Man blev kär i ungefär fem killar per vecka, och sen var det här med att fråga chans på varandra, så här kunde det låta:

- du eh.. får Jim chansen på dig?
- Jag får tänka på det, svarade man illröd i ansiktet.

- annan, han vill veta idag

- Ja, isafall, NEJ!

Och så höll man på sådär i evigheter. Många gånger ville jag gärna svara ja men vägrade helt enkelt inte, och när en kill blev nobbad gick han till nästa tjej.

I Sexan fick vi ny lärare igen.

Dagny hette hon. Alla tyckte det var ganska konstigt att hon kom iv. Hon skulle bara få ha oss i ett år.

Men det gick ivr bra som helst. Hon var helt enkelt underbar. Härde så man förstod.

Hade bra talamael, och varje gång vår klass gjorde något bra, fick vi en stjärna, och när vi hade fem styckna gick vi på bio. Det hände två ggr och alla tyckte det var jättekul.

Vi sparade pengar också, som skulle resa för, och på vintern bar det av till Ökara Sommarland. Alla var på 'G' när det gällde det här och vi fick några fantastiska dagar där uppe.

I sexan blev jag tillsammans med min första kille. Jag var inte ens kär i honom och han var inte kär i mig, men det blev så i alla fall och det varade i en vecka. Under den tiden hade vi träffats en gång.

Lite senare på året blev jag tillsammans med min stora kärlek, och det varade i

två månader, vilket var mycket för mig då. Första kyssten kom i och med det och man var döstolt. Sen var det väldigt många lekar som var ganska löjliga, det var i stil med ryska posten.

Om man tänker efter hände det ganska mycket i sjätte klass.

Ja, efter mellanstadiet kom faktiskt högstadiet och jag var väldigt nervös, och tankarna

kretsade mest kring om jag skulle klara av det, hur lärarna var, hur våra parallellklasser skulle va' o.s.v.

Ja, vad kan jag skriva. Det gick relativt bra, förutom att vår klass blev splittrad. Nästan alla killar blev någon sorts, "Jag är störst, bäst och vackrast" - typer, och det var ju förstås lite trist.

Ättan förväntade jag mig inte så mycket av. Nu blev det förstås lite mer allvar än tidigare p.g.r. av betyg som skulle sättas.

Jag fick ca: 3 i snitt, en riktig medelmått men det var inget ovanligt. Det har ^{jag} varit i hela mitt liv och det är väl inget

out i det. Bara man inte går under strecket så att säga. På vårkanten åkte alla åttor ut på praos vilket var otroligt skönt.

Slippa tänka på läxor och annat i hela två veckor. Efter det längtade jag bara till sommaren, eftersom jag skulle åka på konfirmationsläger då. Vägen dit gick relativt fort, men när sommarlovet väl kom försvann det utan att jag hann blinka och snart var jag tillbaka i skolan igen.

Fäst nu var det lite annorlunda
Nu var man ju älsket på skolan
Jag har inte gått så länge i
nian, men en sak vet jag, jag
måste kämpa för mina betyg och
då gäller det att plugga. Vilket
jag inte alltid gör, för antingen
är jag för trött eller så är det
kompisarerna som lockar. Men
det är ju klart, jag försöker ju
lite bättre än i åttan.

Allt är så deprimerande på
hösten. Knappt några lov och
jag har till och med varit
ute på prao allerede, så det
har jag ju inte heller att
se ifram emot när jag verk-
ligen börjar bli skoltrött.

Nä, allt tar down ifrån en, Ung-
domen, allt! Jag vet att jag
överdrivar. Men allt är så obegrip-
ligt. Vi har alltså minst ett prov i veckan
ända fram till jul! Jaha, på tal om
obegripligt, efter jullovet ska vi ju väja
länge och jag som inte ens vet vad jag
vill bli! Men jag förmodar att det
gäller bara att fortsätta med att för-
söka skriva bra provresultat och att
var trevlig. Men det ska ni veta, att
det är inte det ~~allra~~ allra lätt-
aste!!!

SLUT

Okriften av: